

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om fremme af udbyttedeling og oprettelse af sociale fonds.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2077).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 119 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i toldloven.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2047).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om menighedsråd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1205, fremsættelsen i tidenden sp. 1874).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen: Det af den højtærede kirkeminister fremsatte lovforslag giver mig ikke anledning til særlig mange bemærkninger. Når et folketingsudvalg i henhold til de fremsatte forslag om ændringer i folketingsvalgloven og kommunalvalgloven for tiden arbejder med problemerne om syges adgang til at stemme, om en længere frist for afgivelse af brevstemme og om en vælgers adgang til at være stiller for mere end én liste, finder jeg det helt naturligt, at den højtærede kirkeminister ønsker skabt hjemmel for, at de regler, som det nævnte folketingsudvalg måtte nå frem til på disse områder, også bliver gældende ved valg til menighedsråd. Jeg skal derfor ikke kommentere forslaget, da det kun kan blive en gentagelse af, hvad der er sagt ved første behandling af de to nævnte lovforslag.

Derimod vil jeg personligt rejse den tanke, om man ikke burde fastsætte skærpede regler for, hvornår der kan afholdes frendsvalg til menighedsrådene, således at hovedreglen blev, at afstemning til menighedsrådsvalgene så godt som altid fandt sted, og at det kun rent undtagelsesvis var frædsvalg. Jeg synes ikke, det kan være for meget, at man en gang hver fjerde år forlanger, at der skal stemmes af folkekirkens medlemmer vedrørende det organ, der både forvalter betydelige pengebeløb og har betydeligt ansvar for de vilkår, hvorunder det kirkelige liv trives. Hver gang vi i tinget behandler kirkelige spørgsmål, kommer det ikke mindst i udvalgsarbejdet stærkt frem, hvor stor vægt der lægges på menighedsrådenes arbejde. Fra alle sider er vi på vagt over for enhver indskrænkning i deres indflydelse, men var det så ikke rigtigt at understrege dette ved at forlange, at valg som hovedregel skal afholdes? Jeg er godt klar over, at stemmeprocenten ikke vil blive særlig høj, men jeg synes faktisk, at man skylder vælgere, der har opnået stemmeret siden sidste menighedsrådsvalg, at få mulighed for at bruge denne ret.

Det ærgrer mig altid, når man ved punktet „valg“ på en forenings generalforsamling undertiden tøvende, men som regel ret omgående hører ordet „genvalg“, hvorefter man hurtigt går videre til næste punkt på dagsordenen. Det er naturligvis forenings-